

هفته ملی سلامت مردان ایران (سما) ۱۴۰۰ گرمی باد

مشارکت مردان ، واکسیناسیون حداکثری (کرونا) ، محافظت جمعی

کنترل عوامل خطر کووید-19 در محیط کار:

مکانیسم اصلی انتشار این بیماری، تماس انسان با انسان است. ترشحات تنفسی که در زمان سرفه یا عطسه در هوا منتشر می شود، قطرات نشست کرده بر روی سطوح، دست زدن به سطوح آلوده و سپس تماس دست آلوده با دهان، بینی و چشم مهم ترین راه های انتقال بیماری است.

چه مشاغل بیشتر از بقیه در معرض مواجهات شغلی و ریسک بالای ابتلا به کووید-19 هستند:

- ✓ کارکنان بیمارستان ها و بخش های بهداشت و درمان خانه های بهداشت کارگری و مراکز بهداشت کار
- ✓ کارکنان آزمایشگاه های تشخیص طبی
- ✓ گروه های شغلی مرتبط با کفن و دفن افراد آلوده (انتقال، شستشوف مراسم مذهبی و دفن -)
- ✓ کارکنان بخش های حمل و نقل (راننده های اتوبوس؛ تاکسی و سایر وسایل حمل و نقل عمومی، کارکنان خطوط هوایی)
- ✓ کارکنان بخش مدیریت ضایعات، پسماندها و پساب (شهرداری ها و تاسیسات تصفیه و بازیافت-)
- ✓ مشاغل با الزامات مسافرت شغلی
- ✓ کارکنان مرزبانی
- ✓ شاغلین سالمند و دارای بیماری زمینه ای
- ✓ کارکنانی که مواجهه با مواد شیمیایی آسیب زننده به ریه شامل گازها و بخارات التهاب آوردارند
- ✓ شاغلین باردار

توصیه های کلی :

این بیماری از 3 طریق افزایش غیبت کارکنان ، تغییر در الگوهای کار و تجارت و اختلال در زنجیره تامین و تحویل بر اقتصاد بنگاه های اقتصادی و شرکت ها تاثیر می گذارد. لذا توصیه های کلی زیر برای آسیب کمتر به روندکاری پیشنهاد می شود.

۱- مسئولیت اجرای کلیه دستورالعمل ها ی پیشگیری از بیماری و متناسب سازی محل کار براساس شیوه نامه ها به عهده کارفرمایان می باشد .

۲- کارفرمایان و کارگران در کارهایی که هیچ مواجهه خاصی با ویروس کرونا وجود ندارد، باید از گسترش وضعیت شیوع بیماری آگاه بوده و 3 اصل پیشگیری از ابتلا به این بیماری شامل رعایت بهداشت فردی ، رعایت فاصله اجتماعی و زدن ماسک را رعایت نمایند.

۳- کارفرمایان می بایست بسته به وظایف کاری و مواجهه احتمالی، وسایل حفاظت فردی مناسب برای محافظت از کارکنان را در اختیار آنان قرار دهند . (شامل دستکش، لباس، ماسک، عینک یا محافظ صورت (و/ یا دستگاه تنفسی شود

۴- در محیط های سر بسته دستگاه های تهویه متناسب با فضای کاری می بایست نصب گردد .

۵- کارفرمایان درگیر در مراقبت های بهداشتی، کارکنان در تماس با اجساد، آزمایشگاه، خطوط هوایی، حفاظت مرزی یا عملیات مدیریت پسماند و فاضلاب یا سفر به مناطق آلوده به ویروس کرونا باید از وضعیت رو به رشد شیوع آگاه باشند .

۶- کارفرمایان باید وضعیت مواجهه کارکنان شان با ویروس کرونا را برآورد کنند؛ خطر مواجهه را ارزیابی کنند؛ روش های کنترلی را انتخاب و اجرا کنند و اطمینان حاصل کنند که کارکنان از کنترل ها برای جلوگیری از مواجهه استفاده می کنند. اقدامات کنترلی ممکن است شامل تلفیقی از کنترل های مهندسی و مدیریتی روش های کار ایمن و وسایل حفاظت فردی باشد

۷- همه کارکنان موظفند در صورتی که ابتلایشان به ویروس کرونا قطعی است همکاران و کارفرمای خود را مطلع نماید.

۸- برنامه و استراتژی کارفرما جهت برخورد با ویروس کرونا باید مكتوب و مشخص و البته انعطاف پذیر باشد تا بدین وسیله نقاط ضعف آن برطرف شود. این برنامه باید با کارکنان به اشتراک گذاشته شود

۹- کارفرمایان باید آموزش کارکنان را در مورد راه های انتقال عفونت ، علائم بیماری، شیوه صحیح شستن دست و روش های کنترل عفونت را برنامه ریزی و به طور جدی دنبال کنند.

۱۰- کارفرمایان به منظور جلوگیری از انگ زدن یا انزوای روحی افراد مشکوک یا مبتلا، سیاست های لازم را پیش بینی و جو ترس را از بین برده و اقدامات عملی پیشگیرانه را مدنظر قرار دهید .

۱۱- طبق الگوی معمول ایمنی و بهداشت پس از شناسایی و ارزیابی ریسک های مرتبط با کرونا ویروس باید به کنترل آن بپردازید. کنترل بایستی طبق سلسه مراتب کنترل باشد یعنی:

حذف یا جایگزینی خطر

کنترل های سازمانی: آموزش و اجرای دستورالعمل های مرتبط وسایل یکبار مصرف و غیره استفاده وسایل حفاظت فردی

۱۲- بهداشت ساختمان

۱۳- نظافت و گندزدایی خودروهای خدمت و وسایل ایاب و ذهاب کارمندان